

Uitspraak tegen 'excessieve' bijstorting

Ict-bedrijf Unisys hoeft aan zijn pensioenfonds geen aanvullende bijdrage van 32 miljoen euro te betalen, ook al zou dat op grond van de bestaande financieringsovereenkomst wel moeten. Dat heeft de Amsterdamse kantonrechter besloten.

TEKST Teun Huijg

gescherpt. Er zal daarom veel minder snel sprake zijn van premiekorting dan partijen hadden voorzien ten tijde van het afsluiten van de uitvoeringsovereenkomst.

Het zou volgens Unisys daarom onaanvaardbaar zijn om wél de afspraken omtrent premiekorting uit te leggen conform de gewijzigde wetgeving (lees: minder snel premie korten) en dat niet te doen ten aanzien van de bijstortingsafspraken. Immers, de bijstortingsafspraken gaan er vanuit dat SPUN binnen één jaar haar dekkingstekort gerepareerd moet hebben, terwijl de Pensioenwet SPUN de mogelijkheid biedt dat binnen drie jaar te doen. Zou SPUN zijn uitgegaan van een hersteltermijn van drie jaar, dan had Unisys slechts 12,3 miljoen moeten betalen, en niet de gevraagde 32,2 miljoen, aldus Unisys.

De Kantonrechter Amsterdam stelt Unisys in het gelijk. De Kantonrechter is van mening dat het naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn indien SPUN onverkort aanspraak kan maken op bijstorting van 32,2 miljoen euro. De rechter hecht daarbij veel waarde aan het financiële evenwicht dat partijen hadden beoogd tussen de kortingsmogelijkheden en de bijstortingsverplichtingen. Die is volgens de Kantonrechter inderdaad verstoord geraakt. Immers, de overeengekomen kortingsafspraken kunnen niet meer ongewijzigd worden toegepast. De Pensioenwet staat dat niet toe. Premiekorting zal daardoor in de toekomst minder vaak voorkomen dan partijen vóór 2000 hadden beoogd. Bovendien zou Unisys door betaling van het gehele bedrag van 32,2 miljoen euro in een jaar tijd veel meer moet bijbetalen dan zij in de periode

1991-2008 in totaal heeft ontvangen aan premiekortingen (24 miljoen euro). Ook daaruit zou blijken dat het beoogde evenwicht verstoord is geraakt.

Daar komt nog bij dat de Kantonrechter het gevraagde bedrag van 32,2 miljoen euro excessief vindt. Zeker als dat bedrag wordt afgezet tegen de reguliere betalingen die Unisys heeft gedaan in de periode 1991-2008, namelijk 99,2 miljoen euro. Het gevraagde bedrag bedraagt een derde van de premies die zijn betaald in 17 jaar tijd. Ook zou het gevraagde bedrag wel erg verstaan van de vijf herstellpremies die Unisys in de voorgaande vijf jaren jaarlijks aan SPUN had betaald (variërend van 0,5 miljoen tot 3,2 miljoen euro). Het bedrag van 12,3 miljoen euro dat SPUN wel bereid is te betalen, is bovendien vrijwel gelijk aan wat Unisys in de vijf voorgaande jaren in totaal aan herstellpremies had betaald en is daarom al niet onaanzienlijk te noemen.

De Kantonrechter concludeert daarom dat de in de uitvoeringsovereenkomst opgenomen hersteltermijn van één jaar moet worden gelezen als drie jaar, waardoor Unisys niet 32,2 miljoen euro had moeten betalen maar 12,2 miljoen euro.

Opvallend is dat de Ondernemingskamer in juni 2011 SPUN nog verweet bij haar indexatiebesluit geen rekening te hebben gehouden met haar vordering op Unisys tot betaling van een bijstortingspremie. Overigens heeft de Ondernemingskamer toen expliciet niet geoordeeld over de omvang van die vordering. ■

Teun Huijg is pensioenrechtadvocaat bij Stibbe Advocaten

Stichting Pensioenfonds Unisys Nederland (SPUN) en Unisys Nederland N.V. hebben vóór 2000 met elkaar afspraken gemaakt omtrent premiekortingen en bijstortingen. Tot 2002 vonden alleen premiekortingen plaats: in totaal 36,2 miljoen euro tussen 1994-2002. Vanaf 2003 betrof het uitsluitend bijstortingen, van in totaal 12,2 miljoen tussen 2003-2007. Na vijf jaren van bijstorten had Unisys eind december 2008 wederom (of nog steeds) een dekkingstekort. SPUN vroeg Unisys daarom een bedrag van ruim 32,2 miljoen euro te betalen.

Unisys betaalde daarvan echter slechts 12,3 miljoen euro. Het bedrijf achtte zich niet verplicht de resterende 19,9 miljoen te betalen. Volgens Unisys ging de uitvoeringsovereenkomst namelijk uit van een financieel evenwicht bestaande uit een coherent geheel aan afspraken omtrent premiekorting en bijstorting, gebaseerd op wat mogelijk was onder de Pensioen- en spaarfondsenwet. De uitvoeringsovereenkomst dateerde immers ook uit de periode dat de PSW nog gold. Door de inwerkingtreding van de Pensioenwet zijn de mogelijkheden om premiekorting te verlenen echter aan-